

Tilsynet kommer til at bestaa af Sognepræsten og 2 af Menighedsraadet af dets Midte valgte Medlemmer, som skal bo i Sognet eller Kirkedistriktet. De nærmere Bestemmelser findes i § 4. Tilsynet vælger selv sin Formand, altsaa Præsten er ikke født Formand, men denne Bestemmelse, at det selv vælger sin Formand, er i Tilslutning til, hvad vi har bestemt i Menighedsraadsloven, og dette Tilsyn vælger et af sine Medlemmer til at være Kirkeværge, og der kan ogsaa ansættes en Kasserer. Det, at Tilsynene er byggede op paa Menighedsraadene, er noget helt nyt for Købstædernes Vedkommende, idet Tilsynet der nu overvejende er bygget paa Kommunerne.

Ordene „Tilsyn” og „Overtilsyn” har voldt mig nogen Vanskelighed, da jeg gennemgik disse to Lovforslag. I Lovforslaget om Kirkesyn har vi „Syn” og „Oversyn”, og ved Siden af faar vi en Lov om „Tilsyn” og „Overtilsyn”. Det render let rundt. Hvis vi kunde faa en anden Betegnelse for Tilsyn og Overtilsyn, vilde jeg foretrække det. Der staar her „Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse”. Kunde man ikke i Stedet for „Tilsyn” og „Overtilsyn” sætte „Styrelse” og „Overstyrelse”. Jeg ved nok, at „Tilsyn” og „Overtilsyn” er brugt i Loven om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903, men vi kan vel ikke være saa forpligtede overfor den hidtil gældende Lovgivning, at vi, naar vi kan finde bedre Ord og Betegnelser, skulde blive ved de daarligere. Dette vil jeg henstille til det kommende Udvalgs Overvejelser.

For ikke at trække Tiden for langt ud skal jeg ikke komme dybt ind paa Enkelthederne i dette vigtige Lovforslag. Blot vil jeg sige, at de Bestemmelser, der her foreslaas, vil sikkert vinde Tilslutning fra alle Sider, naar man kan gaa med til det rent principielle, og det kan jeg ikke se man kan undgaa, naar man har været med til at vedtage Menighedsraadsloven. Det, man udadtil lægger mest Mærke til, er Bestemmelsen i § 7, hvorefter Stolestadsafgiften ophæves, det er noget, som kan betyde ikke lidt for visse Kirker her i København, men da det er de rigeste Kirker, det vil gaa ud over, mener jeg, det maa blive deres Sag, hvordan de kommer ud over det.

Jeg vil gøre nogle Bemærkninger til § 9 i Anledning af, at vi fra Organister og Kantorer har faaet en Henstilling om at ordne deres Kaldsmaade og Lønningsforhold. I det Udvalg, der er nedsat om Præste-

lønningslovforslaget, mente vi, at vi ikke kunde ordne dette Forhold ved den Lov. Jeg tror, der er en Mulighed for at tage det op til Overvejelse under dette Lovforslags § 9, hvor der netop tales om Regulativer for Ansættelse ved Kirkerne af Organister og deres Lønnings- og Pensionsforhold. Jeg tror, det er noget, vi ikke kan være overhørige, noget, vi maa tage fat paa.

Men ellers tror jeg, at det, der navnlig maa komme til at spille en betydelig Rolle under Debatten, i alt Fald i Udvalget, vil være den Ligning, man her kan forberede sig paa. Denne Ligning er for Resten i Overensstemmelse med gammel Sæd. I Christian den 4des Reces af 1643, 1-4-49, hedder det, at naar en Kirke ikke kan hjælpe sig selv med sine egne Indkomster, skal Kirkens Forsvar overveje og betænke, paa hvad Maade den kan hjælpes enten ved Laan eller Forstrækning fra andre Kirker eller ved Tilskud fra Sognemændene eller paa andre Maader. I D. L. 2-22-64 bestemmes det, at naar en selvejende Kirke ikke paa anden Maade kan faa, hvad den trænger til, skal det tilvejebringes ved Sognemænds Tilskud. Man har imidlertid ikke ment at kunne anvende denne Lovbestemmelse paa Filial- og nye Kirker, som vi nu har faaet adskillige af, hvoraf følger, at disse Kirker er komne i Nød, saa meget mere som man ved Opførelsen af disse tidt slet ikke har været klar over, hvor meget der hører til, for at en Kirke skal holdes vedlige. Naar vi ser de Kirker, der er blevet opførte i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede, og sammenligner dem med de Kirker, der er blevet opførte ved Aaret 1200, vil det ses, at det nittende Aarhundrede maa skamme sig baade i kunstnerisk og økonomisk Henseende. Adskillige af Kirkerne fra det tolvte Aarhundrede staar endnu, mens en Række af de Ladebygninger og Forsamlingshuse, man byggede uden Pietet og uden kirkelig Sans i forrige Aarhundrede, har faaet Taget ødelagt, og Murene er mange Steder meget ilde medtagne. Men nu kan disse Kirker komme ind under denne Ligning, som vi ser i § 11.

I § 12 træffes der Bestemmelser om, hvorledes man skal forholde sig ved Opførelsen af nye Kirker, hvad der hidtil har været overladt til Administrationen. Jeg haaber, at det efter denne Lov ikke skal ske, at vi faar saadanne Kirkebygninger, som vi har faaet adskillige Steder til Skam og Skade for Eggen. Ved Loven af 19. Januar 1863 bestemmes det, at naar Forholdene kræver det, kan der paalignes de mere velhavende Kirker Bidrag i Form af Laan eller i Form af Tilskud eller aarlige